

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

4. Recipitur a Deo suavissime.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

PUNCTUM IV.

A Deo recipitur suavissime ad nostram consolationem.

Nunc tandem, Timothee, nunc omnes corporis, animique vires collige: laxa cordi & gaudiis habenas, quoniam videbis, quam suavis sit Dominus, & quam suaviter JESUS penitentem recipiat peccatorem.

Quod Christus Magdalenam, quæ erat in civitate peccatrix, post fusas aliquot lacrymas statim ab omni peccato absolverit, pro singulari Bonitatis divinæ prodigio agnoscit Bernardus, dum stupens exclamat: *Sine ullo intervallo conjunguntur & lacrymæ Penitentis, & Misericordiæ Salvatoris.* * Melius ego dixerim de Petro: Sine ullo intervallo conjunguntur & scelera peccantis, & Misericordiæ Salvatoris, cum hic suavissime respiciat pejerantem, misericordissime insequatur fugientem, amabilissime trahat anathematizantem, in gratiam benignissime recipiat prope adhuc nolentem. - -

Meliori igitur jure istud cum S. Leone obstupesco tanquam prodigium prodigiorum

* De Convers. Magdal.

digiorum divinæ erga tantum peccato-
rem Misericordiæ, quippe quam Chri-
stus, sui pene oblitus, Petro exhibuit
*inter calumnias Sacerdotum, inter falsi-
tatem testium, inter conspuentium injurias
constitutus.* - O prodigium prodigiorum
Misericordiæ Christi! - -

Nulla præterea verbulo, signove
sua Petro delicta, ingratitude Apo-
stoli, impietatem filii, perfidiam disci-
puli, unquam seu publice, seu priva-
tim exprobravit Christus; id unum le-
gitur: *Respexit Petrum amabilissime: in-
gratiam recepit suavissime.*

O Timothee! O mi Timothee!
Quis jam tibi ad hæc sensus? An præ-
solatio & fiducia in Deum ultra tibi po-
tes temperare a lacrymis & affectibus
spe ac amore plenis, dum tantam Dei
Misericordiam erga Petrum, erga te
& quemlibet pœnitentem audis? - -

Sed quæso, Moderare adhuc paulum
affectibus tuis, & vide prius, quam
singularibus pœnitentem Petrum Chri-
stus cumularit favoribus, exaltarit ho-
noribus, fovit amoribus. Age enim;
cui *præ omnibus Apostolis* nuntiari primo
voluit gloriosissimam Resurrectionem
suam? - - Nunquid Andreae, qui pri-
mus

mus Christum secutus, atque ad Christum adduxerat ipsum adeo Petrum? - - Imo nuntiari *primo* voluit Petro, ter perjuro, perfido, blasphemus. - - - Cui deinde *ante omnes Discipulos* divinam dedit potestatem solvendi peccata, & ligandi? claves Regni Cælorum custodiendi? - - Petro dedit, maximo ex Discipulis peccatori. - - Et quem Apostolico *præfecit Collegio*, totique *Ecclesie*? - quem suum in terris *Vicarium*, in Cælis *Clavigerum* constituit? - - Haud dubie Joannem, ab innocentia & virginitate sibi ex merito præ omnibus *dilectissimum*? - - imo Petrum plane *frædifragum*. - - -

Næ ego hic non possum non exclamare cum S. Paulo: * *Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia*: aut cum S. Maximo: ** *Petrus postquam fidem se perdidisse deflevit, majorem gratiam reperit, quam amisit, in Christo expertus Solem, in se vero Lunam deficientem, que quando longius abit a Sole, tanto largius illuminatur*. *** *Petrus autem sequebatur Christum a longe*.

Quid tu jam ad ista dicis, aut cogitas, Timothee? Nunquid felicem prædicas

* Rom. 5. ** Homil. 4. de Petro. *** Apoc. de Sac. Deorum.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 157

dicas Petri pœnitentiam, tantasque collatas a Deo gratias sancto Petro invides? - -

O mi Timothee ! nullam habes causam invidendi, mille autem causas tibi gratulandi, & perennes Deo grates agendi ob non pauciores tibi, quam Petro, gratias exhibitas. - - *Non pauciores autem?* - - Ita plane est, Timothee. Te ipsum appello testem.

I. Petrum benigne respexit JESUS: at non invitavit, non vocavit ad se verbulo: te vero quoties? ah! quoties (ut superius indicavi) ad se, & ad pœnitentiam non modo per internos animi motus &c., sed & per externas Patris tui spiritualis, Concionatorum, & librorum spiritualium exhortationes, per adversa, per alios mille modos vocavit, invitavit, urfit, traxit? - - -

II. Petrum non nisi post fusos lacrymarum imbres recepit in gratiam: te vero post internum duntaxat cordis motum, & dolorem.

III. Petrum recepit, ex gravi mortis, aut grandium malorum metu, etiam in virum constantem cadente lapsum, & brevi tempore persistentem in peccato: te vero, postquam sine minis tormentorum aut mortis ex mera voluptate

ptate & petulantia Deum graviter, forte & sæpius, offendisti, & in peccato longius perseverasti.

IV. Petrum solummodo respexit JESUS, nullo dignatus verbulo, aliove singularis cujusdam beneficentiæ signo, tibi vero, velut alteri filio prodigo, quanta, obsecro, benevolentia, amoris, summæque beneficentiæ signa post pœnitentiam tuam ocyus exhibuit, dum tibi in suæ contestationem lætitiæ paravit convivium.

O quale, quam pretiosum illud convivium! non aliud scilicet quam cæleste, quam Angelicum, quam divinum sane convivium, in quo suum tibi Corpus in ferculum, Sanguinem dedit in poculum.

Ad istud porro spectaculum Angelos & Beatos omnes invitavit, ut de te pœnitentiam agente gauderent secum, & magis gauderent, quam supra 99. Justos. Congratulamini mihi, continuo ingeminabat. * *Congratulamini mihi, quia hic filius meus mortuus erat, & revixit.* Mortuus per peccata, revixit per pœnitentiam.

Audistin' autem nomen tuum, Timothee? - *filius meus*, ait, *filius meus*, non

* Luc. 15.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 159

non solum, ut alii homines, quia eum ad imaginem meam *creavi*, tamdiu *conservavi*, in Regni mei hæredem *adoptavi*, Sanguinis mei pretio *redemi*, sed ideo singulariter *filius meus*, quia eum tamdiu in Domo mea, in mea Regia & templo, inter meos singulares Servos, inter familiares meos, Amicos & Proceres, inter consecratos mihi Sacerdotes tam pretiose alui, tam benigne fovi, plus quam paterne *conservavi*. - Ideo præcipue *filius meus*. - - -

Timothee ! quid ultra ad solatium tuum posset addi? - -

Sed adhuc unum. - *Quoties* autem JESUS Petrum recepit in gratiam? - *Quoties*? - Videlicet *semel tantum*. - At tamen & hæc erat specialissima Christi erga tam magnum peccatorem gratia. - - Quodsi vel semel adhuc in priora scelera fuisset relapsus, nescio sane, an non in orcum simul lapsurus fuisset Petrus: id quod tot alii post iteratam a prima pœnitentia, vel primam lethalem noxam eheu ! sunt experti.

Timothee ! *Quoties* autem tibi misericors Deus gravia post pœnitentiam iterum, iterumque remisit peccata? - - *quoties*, inquam? - - Ah ! nolim ego te molesta hac interrogatione diu tor-
L
quere.

quere. Tuam ipse conscientiam secreto consule. - - -

Et tamen (quis credat?) *toties* pariter modo sane misericordissimo Deus in gratiam & amicitiam te recepit: imo & hodie, dummodo veram & constantem agas pœnitentiam, te recipere est paratissimus. *Aspice tantum, inquit Augustinus, Caput ejus jam inclinatum ad te osculandum: Cor apertum ad te amandum: Manus extensas ad te amplectendum: totum Corpus expansum ad te redimendum.* - - -

En, mi Timothee! Illi ipsimet oculi, quibus Petrum respexit JESUS, nemini sunt clausi, omnibus aperti. Ut & te respiciant, solum opus est, ut ipsum prior aspicias. * *Convertimini ad me, ait, & convertar ad vos.* Inspice ergo, pergit Augustinus, *inspice vulnera pendens: inspice sanguinem morientis: inspice pretium redimentis, & ex corde mecum suspira:*

Affectus.

Christe JESU, Servator amantissime!
 Miserere. ah; ** *miserere mei Deus, secundum magnam Misericordiam tuam:*
 nam

* Zachar. 1. ** Psal. 50.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 161

nam magna sunt peccata mea. - Et secundum multitudinem Miserationum tuarum dele iniquitatem meam, quia & multa est iniquitas mea. Hinc præ pudore & horrore cum Publicano non nisi * stans a longe, nolim oculos ad Cælum levare, quia peccavi in Cælum & coram te: sed percutiens pectus meum, non aulam hodie aliud dicere, quam cum eodem Publicano: Deus! propitius esto mihi peccatori! - - Confiteor publice: Peccavi nimis. - - Mea culpa in cogitationibus, & desideriiis. - - Mea culpa in verbis. - - Mea maxima culpa in operibus & omissionibus. - - -

At felix culpa, quæ talem meruit habere, habetque Redemptorem! - - Hoc uno fretus titulo, ad te, licet indignissimus, ** levo oculos, qui habitas in Cælis: imo qui nobiscum habitas in terris, verus Emmanuel, seu nobiscum Deus!

Procidens olim ad genua tua Petrus dicebat: *** Exi a me, Domine, quia homo peccator sum. - - Ego autem ad pedes tuos procidens, supplex rogo: Mane apud me, Domine, quia homo peccator sum; non enim opus est Medico valentibus: nec opus est Salvatore justis,

L 2

justis,

* Luc. 18. ** Psal. 127. *** Luc. 5.

justis, sed peccatoribus, qualem me palam profiteor.

Igitur *Ostende mihi faciem tuam, & salvus ero.* * Ah! respice me pœnitentem, ut Petrum respexisti in peccatis adhuc hærentem. - - Quod si faciem tuam avertis a me, in te ipsum tuos converte oculos. ** *Vulnera manuum tuarum, precor, ut aspicias. Ecce! in manibus tuis descripsisti me. Lege ipsam scripturam: & salva me. Amen.*

Dic *Pater & Ave: & Confirma, o Deus &c.*

Reflexiones.

I. Petrus in Collegio Apostolorum, in Consortio sanctissimorum, in schola & Societate JESU, Petra Ecclesiæ, Christi Vicarius, gravissime tamen lapsus est, ab una prostratus ancilla ostiaria, Timothee! quis ergo locus? quæ conditio? quod remedium nos inter tot feminas constitutos præservabit a lapsu?

R. Brevissime: *Nullus, nulla, nullum.* Nullus locus: nulla conditio: nullum remedium, nisi sola occasionum & periculorum, saltem proximorum, fuga. Sic olim Magno Antonio, ad conspectum mundi, laqueis undique cincti exclamanti: *Domine! quis evadet?* Cælum respondit:

* Psal, 79. ** S. Aug. in Psal, 30.

dit : Antoni ! qui fugerit , saluus erit. Nam qui amat periculum , in illo peribit. - Hæc ad cautelam nostram.

II. Petrus a lapsu surgit velocissime ad unicum Christi obtutum : & hæc ad nostram confusionem , qui lapsi in lutum , ocysissime surgimus : diu sine lavacro pœnitentiæ hæremus in cloaca peccatorum cum manifesto salutis æternæ periculo. Vah probrum !

III. Petrus ad nostram instructionem convertitur perfectissime , dum non modo per totam vitam peccata trinæ negationis summo profecutus est odio , sed etiam reparavit tergemina amoris Dei professione : *Tu scis , Domine , quia amo te.* Nimirum tantum debet vere pœnitens odisse peccatum , quantum debet amare Deum , amare se ipsum , amare Cælum ; tantum enim amas , quantum odisti , quia odium procedit ex amore. Deum debes amare *unice , super omnia , constanter* usque ad mortem : ergo & peccatum *unice , super omnia , & constanter* odisse ad mortem usque.

IV. Petrus a Deo recipitur suavissime : & hoc ad nostram consolationem. Scl. Deum agnoscere , non autem suam imbecillitatem ac miseriam , nimix causa est præfidentix ac temeritatis. Testis est Petrus

Suam cognoscere miseriam, non item Deum, causa est desperationis. Testis est Judas. JESUS simul Deus est, & Salvator. Nec Deus erit, si illi auferas misericordiam: nec salvator, si non miseretur peccatoribus. Lege ex Thom. Kemp. lib. 3, cap. 52.

Sequuntur jam *Considerationes* seu *Examina* de obligationibus Sacerdotum *erga se ipsos*, ut salutem consequantur. Eas duobus verbis Deus complectitur: * *Declina a malo, & fac bonum; fac bonum*, seu serva obligationes *erga Deum & proximum*: de quibus jam egimus. Ut *declines*, Timothee, *a malo*, seu peccato gravi, tria debes vitare 1. *Tepiditatem*. 2. *Peccata venialia*, saltem frequentiora & plene *deliberata*. 3. *Præcipuos Innocentiæ Sacerdotalis scopulos*. Incipiamus de primo, seu

De Tepidate.

Tres sunt Sacerdotum classes. Sunt *ferventes*: sunt *tepidi*: sunt *scelerati*. Ex qua classe es tu?

I. *An ferventium?* - - Omnis quidem Christianus, at magis Sacerdos obligatur ad Perfectionem Statui suo competentem. *Perfecti estote*, ait Christus, ** *sicut & Pater vester celestis perfectus est*. Nimirum

* Psal. 36. ** Matth. 5.